

kommende blevet anseet for tilstræffelig at sikkre sig de omtalte 15 pCt., idet man er gaaet ud fra, at denne Bane efter de Egnes Besskaffenhed, hvorigjennem den vil komme til at løbe, og naar hensees til, at den mulig ogsaa kan faae Betydning ligeoverfor den jydsske Trafik, rimeligviis vil kunne give en Rente af mindst 3 pCt., i hvilket Tilfælde den forlangte Forstærkningsfond altsaa vil være tilstræffelig til at bære Tabet, ikke blot i denne Banes Barndom, men ogsaa i dens Unglingsalder, uden at Statskassen ved den bliver udsat for noget Tab. Af lignende Grunde er Beløbet blevet sat til 20 pCt. for den faldsterke Bane; man maa med Hensyn til denne sidste Bane lægge Mærke til, at den vil kunne anlægges betydelig billigere, og at den Trafik, der hører til, forat Banen kan forrente sig, altsaa ikke er saa stor, som den maa være for den nordvestsjællandske Bane. Men jeg seer meget godt, at der endda er Risiko tilstede. Der er for det Første den Risiko, at Banerne kunne tænkes mulig aldrig at ville naae op til at give 4 pCt., idet Staten da vil have en Forpligtelse til steds at forrente Actierne med 4 pCt. Denne Forudsætning tror jeg imidlertid, at man efter de Erfaringer, som hidtil haves om vore Baner, i alt Fald paa Sjælland, ikke er berettiget til at gaae ud fra. Men der er dernæst en anden Risiko, og den har for mig været den betydeligste. Det er den, at man derved rækker Haanden til at skabe en Masse garanteret Papir, som vil kunne træde meget hindrende i veien for de Operationer, som det kan blive nødvendigt for Statskassens Bedkommende at gjøre. Dette Hensyn har jeg dog ikke troet at maatte lægge en saa stor Vægt paa, at jeg derfor skulde ansee det for min Pligt at træde op mod de forskellige Foretagender, som ønskes fremmede ad den Vej, og som det maa ansees for nødvendigt at fremme her i vort Land. Det ærede Thing vil jo derhos erindre, at vi iaar allerede have behandlet et andet Forslag til Lov, ifølge hvilket der ogsaa vil komme 4 pCt.s Papirer frem, der ligeledes ville virke uheldigt paa vort Marked, nemlig Lovforslaget om et Laan

til Kjøbenhavns Commune. Det er jo dernæst for den nordvestsjællandske Banes Bedkommende i saa Henseende forsaavidt ligeegyldigt, enten den anlægges af det sjællandske Fernbaneselskab eller af et andet Selskab; thi man vil dog ikke kunne holde saadanne nye Papirer ude. Endelig er der for Tidens Midler tilstede i Reserveconden, der gjøre det muligt i alt Fald at fordele Risicoen noget og at tage en Deel af den bort fra Markedet for de omtalte Papirer, og jeg har derfor, som sagt, troet, at der ikke var tilstræffelig Grund for mig til at modrette mig en Foranstaltning, som jeg i andre Henseender maatte ansee for at være nødvendig. Og der er paa den anden Side med Fordringen om de omtalte Forstærkningsfonds ogsaa forbundet en Fordeel, som jeg antager, at det ærede 7de kongevalgte Medlem vil lægge Vægt paa, ligesaavel som jeg gjør det, og det er den, at det maaffee vil være den eneste forstandige Stopper paa de Projecter, der ellers let trænge sig frem, og som gaae ud paa at skabe sig en Fordeel, som man seer, at Andre have, uden at disse Foretagender støttes af nogen rimelig Udsigt til, at de kunne lykkes. En saadan Bestemmelse vil være en meget alvorlig Hindring i saa Henseende; thi ifølge den kræves der først og fremmest en virkelig Interesse, viist i contante Tilskud af Behøverne i den Egn, som Projectet gjælder.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 2565 ff.) vedtoges med 47 Stemmer imod 2.

Formanden: Lovforslaget skal nu blive tilfattet. Conseilspræsidenten.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Tredie Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1517 ff.)